

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.401 van 12 maart 1998
in de zaak A. 76.895/IX-898.**

In zake : Jacques VAN DEN STEEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. de BRUYN,
kantoor houdende te GENT,
Keizer Karelstraat 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jacques VAN DEN STEEN op 23 december 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 15 december 1997 van directeur-generaal TILLIET, waarbij

- hij wordt aangewezen als dienstleider van de directie V/3, samen met de heer HOUTHOOFD;
- de heer COUSIN, eerste attaché van financiën, wordt aangewezen als leidend ambtenaar van de directie V/5;
- de heer GEERTS, eerstaanwezend inspecteur, wordt aangewezen voor de directie V/5;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker stond aan het hoofd van de directie V/5 van het Hoofdbestuur van de Administratie der Directe Belastingen. Deze directie, die belast is met uitsluitend uitvoerende diensten (dactylografie, verkoop publicaties, drukwerk, bibliotheek, ...), bestaat volgens het door de verwerende partij voorgelegde organisatieschema uit een tachtigtal personeelsleden, allen uitvoerend personeel.

1.2. In het begin van de maand november 1997 sturen personeelsleden van de dactylografie een anonieme klachtbrief omtrent verzoekers wijze van optreden naar de directeur-generaal. In de daaropvolgende weken nemen

verschillende andere personeelsleden van die directie, waaronder ook personeelsleden van de dactylografie, in nota's aan de directeur-generaal de verdediging van verzoeker op of distantiëren zich minstens uitdrukkelijk van die klachtbrief. In tegenstelling tot de klagers maken zij wel hun identiteit bekend.

1.3. Op 10 december 1997 overhandigt de directeur-generaal die klachtbrief aan verzoeker. Tegelijkertijd wordt hem meegedeeld dat hij een nieuwe affectatie krijgt.

1.4. Bij dienstorder van 15 december 1997 worden een aantal personeels- en bevoegdheidsherschikkingen doorgevoerd, waaronder ook een verandering in de affectatie van verzoeker. Hij wordt van zijn functie van leidend ambtenaar van directie V/5 ontheven om samen met L. HOUTHOOFD, die eveneens directeur is, de leiding te nemen van de directie V/3. Hij wordt als leidend ambtenaar bij V/5 opgevolgd door eerste attaché COUSIN, terwijl ook eerstaanwezend inspecteur GEERTS, die voordien geaffecteerd was bij de directie V/3, overgaat naar de directie V/5.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat hij in werkelijkheid

wordt gedegradeerd en hij in de plaats komt van de vroegere ondergeschikte van L. HOUTHOOFD, waardoor een bevordering tot auditeur-generaal meer dan problematisch wordt; dat hij voorts gewag maakt van een moreel nadeel, voortvloeiend, eerstens, uit de moeilijke situatie waarin hij tegenover L. HOUTHOOFD komt te staan, tweedens uit het gegeven dat hij zich nutteloos en vernederd voelt en hij de strijd moet staken na jarenlange inspanningen om zijn competentie te doen erkennen en tenslotte uit het gegeven dat hij als een gedegradeerde overkomt, niet alleen bij zichzelf, maar ook bij zijn collega's; dat hij tot slot nog aanvoert dat het behoud van de maatregel betekent dat de aantijgingen die tegen hem werden geuit niet van alle ernst ontbloomt zijn, ofwel dat hij niet in staat is een grote directie te leiden;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat gelet op de louter organisatorische aard van de maatregel, deze geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan veroorzaken, dat die maatregel geen enkele beoordeling van verzoeker inhoudt en dus van geen invloed is op zijn verdere loopbaan, noch op zijn geldelijk statuut; dat zij aanvoert dat de directie V/3 andere maar zeker niet mindere bevoegdheden heeft dan de directie V/5 en dat de belangrijkheid van een dienst niet enkel mag worden gemeten aan het aantal personeelsleden van die dienst; dat zij opmerkt dat het dienstorder duidelijk stelt dat verzoeker samen met L. HOUTHOOFD dienstleider wordt van de directie V/3, zodat het onjuist is dat hij werd aangewezen als vervanger van een ondergeschikte van L. HOUTHOOFD; dat zij betoogt dat wanneer verzoeker zich vernederd en gedegradeerd voelt, dit niet volgt uit de maatregel zelf; dat zij tot slot stelt dat de wijziging van affectatie enkel is gebeurd omdat er voor de directie V/3 een nieuwe dienstleider diende te worden aangesteld en niet op basis van een beoordeling van de anonieme nota door de directeur-generaal;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker door de bestreden beslissing wordt aangesteld als directieleider van de directie V/3 van het Hoofdbestuur van de Administratie der Directe Belastingen; dat die functie, zoals zijn vroegere functie, een directiefunctie van rang 13 is en dus als zodanig gelijkwaardig is aan zijn vroegere functie van dienstleider van de directie V/5; dat uit het enkele gegeven dat de vroegere directie waarover verzoeker de leiding had beduidend meer personeelsleden telt dan de directie waarover verzoeker thans de leiding heeft, niet kan worden afgeleid dat verzoeker in feite is gedegradeerd; dat het belang van een dienst immers niet enkel moet worden gemeten aan de hand van het aantal personeelsleden dat er is tewerkgesteld, maar ook aan de hand van de aard van de taken die aan die dienst zijn toevertrouwd; dat in dit verband moet worden vastgesteld dat het beduidend hoger aantal personeelsleden van de directie V/5 vooral zijn verklaring vindt in het gegeven dat die directie in essentie materiële uitvoeringstaken, die omwille van hun aard meer personeel vereisen, onder haar bevoegdheden heeft, terwijl de directie V/3 eerder beheerstaken vervult, die weliswaar minder personeel vereisen, maar inhoudelijk een groter impact hebben dan de taken toevertrouwd aan de directie V/5; dat het ingeroepen nadeel in dat opzicht niet reëel is; dat verzoeker momenteel eerstgenoemde directie wel samen met L. HOUTHOOFD leidt, maar dat zulks slechts een zeer tijdelijke situatie is die maar zal duren tot 31 mei 1998, daar L. HOUTHOOFD met ingang van 1 juni 1998 gepensioneerd zal worden en verzoeker vanaf die datum de dienst alleen zal leiden; dat, gelet op die laatste omstandigheid, het gegeven dat hij zijn nieuwe dienst samen met een andere ambtenaar moet leiden niet als een ernstig nadeel kan worden beschouwd, die de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan wettigen; dat daarenboven niet in te zien valt hoe de bestreden beslissing een bevordering tot

auditeur-generaal problematisch zou maken of zou uitsluiten;

2.3.2. Overwegende dat de bestreden beslissing op zich noch expliciet, noch impliciet een oordeel inhoudt over de tegen verzoeker in de naamloze brief van november 1997 gerichte aantijgingen; dat verzoeker niet aantoont dat de maatregel zou zijn ingegeven door die aantijgingen; dat zelfs al zou worden aangenomen dat de bestreden beslissing mede zijn grondslag vindt in de gespannen verhouding tussen verzoeker en een deel van zijn personeel, en de bestreden maatregel dus een ordemaatregel zou zijn, die beslissing dan nog niet zou impliceren dat de steller van de bestreden beslissing van oordeel zou zijn dat de jegens verzoeker geuite aantijgingen niet van alle ernst ontbloomt zijn, noch dat hij verzoeker niet bekwaam zou achten om alleen een belangrijke directie te leiden; dat het morele nadeel dat verzoeker inroept derhalve niet uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid; dat mochten bepaalde collega's desondanks de bestreden beslissing anders percipiëren, zulks geen nadeel uitmaakt dat voortvloeit uit de bestreden beslissing zelf, zodat er ook geen nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State uit kan worden afgeleid;

2.3.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf maart 1900 achtennegentig, door :

de HH. J. SMETS, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

J. SMETS.